

Paagjældende selv, hvad jeg vist ikke behøver videre at forklare; jeg troer, at det er til Held for Statskassen, thi naar en gammel idtjent og velkjent Bestillingsmand afgaaer, saa vilde det være beynnderligt, om der ikke af og til skulde fremkomme Forslag til Rigsdagen om at bevilge ham en aarlig Understøttelse, naar han ikke ad anden Vej kan faae en saadan, og det kan vel neppe tænkes, at Rigsdagen, der ellers er saa mild, da skulde være ubarmhertig nok til at nægte ham en saadan Understøttelse; og endelig troer jeg, at det er til Held for Statstjenesten; thi naar en Bestillingsmand — der er jo her kun Tale om saadanne — bliver affældig og nærmer sig Alderdommen, og han da ikke har Noget, hvortil han kan støtte sig, et Sted, hvor han kan hente sin Alderdomsforsørgelse, vil den saakaldte Allebrødsbarmhertighed gjøre sig gjældende; man vil krympe sig ved at give ham Afsted fra hans Bestilling og han vil naturligtvis selv krympe sig ved at søge den; man vil krympe sig ved at give ham den af den Grund, at man siger: hvor skal den stakkels Mand hen, hvad skal han gjøre, han har ingen Alderdomsforsørgelse, og han vil saaledes blive siddende i sin Bestilling, som han dog ikke med tilbørlig Omfigt og Kraft kan varetage; men har han derimod en Forsørgelse, saa krymper man sig ikke saa meget ved at give ham hans Afsted, og saa behøver man heller ikke at lade Barmhertigheden løbe af med sig. Af disse Grunde troer jeg, det vil være meget heldigt, om vi her i denne Samling i de Lønningslove, vi faae færdige, faae gjort et begyndende Skridt, og skulde det ikke lykkes nu at faae den høitærede Ministers Undringsforslag vedtaget, saa vil jeg meget anmode den høitærede Finantsminister om ikke at ansee en saadan Nægtelse af at vedtage Undringsforslaget som en Misbilligelse af Selvpensioneringssystemet.

Bille: Forskjellige Uttringer, der ere faldne, foranledige mig dog til at bemærke, at i Afstemningen imod Forslaget under Nr. 2 ligger ikke nogen som helst Tilkjendegivelse af, at man er en Modstander af det Princip, der ligger i dette Forslag. Det har ligesaa

denne Forhandlings Begyndelse paa det stærkeste og Skarpeste fra alle Sider været erklæret, at, naar man talte og stemte imod dette Forslag paa dette Trin, var det udelukkende af formelle Grunde, saa at altsaa det ærede Medlem, der sidst talte, og det ærede Medlem her foran (Sylvester Jørgensen) ikke bør gaae ud fra, at der i en Afstemning mod dette Forslag ligger nogen som helst Tilkjendegivelse af, at man ikke i det Hele billiger denne Tanke eller senere kan gaae ind derpaa; i den Henseende staaer man fuldstændig frit.

Fjord: Det glædede mig ret at høre, hvad det ærede Medlem sidst udtalte, thi dette vil altsaa ogsaa kunne bestyrke den høitærede Finantsminister i, at selv om Undringsforslaget ikke skulde blive vedtaget, dette dog ikke maa være at betragte som en Modstand imod Selvpensioneringssystemet.

Sylv. Jørgensen: Jeg vil til, hvad den ærede sidste Taler udtalte, sige, at, hvis den ærede Finantsminister tager det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) til Indtægt for Selvpensioneringssystemet, saa kunde han dog maaskee tage fejl.

Bellan: Da jeg lægger særdeles Vægt paa, at denne Afstemning maatte afgjøre, at Undringsforslaget under Nr. 2 idag blev vedtaget, saa vil jeg tillade mig at gjøre en ganske kort Bemærkning for saavidt muligt at svække den Modstand, som det forekommer mig er bleven reist imod Sagen, navnlig fra den ærede Ordførers Side. Jeg synes, at den ærede Ordfører slet ikke møder med de Grunde, som vi i Reglen ere vant til at høre fra hans Side. Han siger, at han gjerne vil gaae ind paa Principet, at han under en anden Form nok vil kunne gaae ind paa Sagen, men fordi det er Noget, der kommer til os maaskee formelt vigtigt fra en anden Forsamling, er det navnlig — lagde jeg Mærke til — at den ærede Ordfører vil modsætte sig det. Dette forekommer mig dog ikke at være nogen god Grund til at modsætte sig noget Fornuftigt og Gødt. Jeg hører til dem, der meget hellagede, at den høitærede nuværende Finants-